

Chương 20

Tự Trường...

Ở nhà nhân nhã dưỡng thương hai tháng, Tần Khả Tuyên được canh bỗ máu Ân Húc Đông nấu mỗi ngày làm cho hai má càng thêm tròn bóng hồng hào mịn màng, chiều cao so với độ cao mặt biển còn tăng cao không ít, điều này làm cho Ân Húc Đông cảm thấy cực kỳ có kết quả, cậu ta càng có thêm quyết tâm tiếp tục tiến hành kế hoạch dưỡng thành...à dưỡng béo đáng người Loli gầy yếu của Tần Khả Tuyên.

Cuối cùng cũng đối mặt với ngày tự trường, Tần Khả Tuyên gọi Ân Húc Đông tới phụ trách vận chuyển hành lý sẵn tiện dẫn đường đến Nhất Trung, theo thông tin trên thư viết trước khi bắt đầu nhập học còn phải tiến hành một loại hoạt động gọi là huấn luyện quân sự, nghe Ân Húc Đông nói huấn luyện quân sự rất vất vả, sau khi cô nghe xong sinh ra một loại quan tâm đặc biệt đối với huấn luyện quân sự, có loại xung động nóng lòng muốn thử.

Ân Húc Đông đang khiêng, hai tay còn mang theo hành lý của Tần Khả Tuyên, rất có phong độ khí phách của bọn đầu gấu vì Tần Khả Tuyên làm hướng dẫn viên của chuyến đi một ngày ở Nhất Trung thành phố B.

“Dãy này, dãy này và cả dãy này nữa đều là các dãy phòng học, theo thứ tự là dãy phòng học của lớp mười lớp mười một lớp mười hai, dãy kia là dãy ký túc xá, dãy bên cạnh đó cũng vậy, phía sau còn một dãy cũng là dãy ký túc xá nữa, thư viện phải đi từ con đường này qua quẹo một khúc mới có thể nhìn thấy, sân bóng rổ, sân bóng đá, phòng thể dục, hê hê, đây là con đường tình nhân học sinh chúng ta tự định, có cảm thấy phong cảnh ở đây đặc biệt đẹp, đặc biệt thích hợp nói chuyện yêu đương hay không?”

“Đông Tử!” Một nhóm người đi đến trước mặt.

Chính là nhóm người A lãng lã trước đi hát K, A Lãng chỉ vào cái dáng giống nô lệ của Ân Húc Đông ôm bụng cười to: “Há há há, muội nô!”

Ân Húc Đông đen mặt trừng mắt A Lãng, Mạnh Hiểu Tịnh mỉm cười đi tới muốn xách hành lý giúp, Ân Húc Đông vui tươi hơn hờ muốn đưa một cái túi to cầm trong tay cho Mạnh Hiểu Tịnh lại trong lúc vô ý lướt qua ánh mắt tràn ngập tia ón lạnh của Tần Khả Tuyên, tay run run một cái rồi rút về, “Không cần, không cần, chút đồ thể này mình xách đi được.”

“Đi trình diện.” Tần Khả Tuyên cầm lấy lá thư thông báo trong tay nói.

Ân Húc Đông đáp một tiếng “Ừm”, đối với những người đó nói: “Tui đi trước, mấy người tự chơi đi.” Rồi nhanh chân đuổi theo Tần Khả Tuyên, ở sau

lung ồn ào: “Nơi trình diện là ở lớp của em, dãy phòng học của lớp mười ở bên này.”

Để lại một đám người A Lãng đưa mắt nhìn nhau, Đông Tử cự ác bá học đường ngày xưa thật sự đã suy bại làm một muội nô rồi! Việc này thật quá kinh sợ quá mức kinh thiên động địa mà!

Hai người tìm đến lớp học của Tần Khả Tuyên - phòng học của lớp 10/15, Nhất Trung dựa theo thành tích để tiến hành xếp lớp, thành tích càng tốt càng được xếp gần về trước, Lớp 1 tuyệt đối đều là thế giới của Ngưu Nhân (người học giỏi), mà ngược lại Lớp 15 một lớp đứng chót chính là lớp vì 50 học sinh có thành tích kém nhất lập ra, những học sinh này sợ dĩ có thể bước vào Nhất Trung, không phải dùng tiền chính là dựa vào quan hệ vững chắc mà vào, mà Tần Khả Tuyên chính là thuộc loại trước.

Trong phòng học ngồi rải rác vài người, Tần Khả Tuyên đi tới phía một lão sư ngồi ở trên bục giảng, mở miệng nói ngay: “Tôi muốn trình diện.”

Chủ nhiệm lớp còn chưa mở miệng hỏi cô tên gì, thì cô đã nói tiếp: “Tôi muốn trả ký túc xá.” Thứ nhất cô không quen với lối sống sinh hoạt của ký túc xá, thứ hai ở đây gây trở ngại rất lớn đến việc cô hoạt động bí mật ở tổ chức.

Chủ nhiệm lớp nhíu mày, giơ tay lên đẩy đẩy mắt kiếng, nghiêm túc nói: “Em học sinh này, có lẽ em chưa biết điều lệ quy định của Nhất Trung, chúng tôi quy định học sinh năm lớp mười đều phải ở trọ, vì thế việc trả ký túc xá vừa nói lúc nãy là không thể được.”

Tần Khả Tuyên chau chau mày, chỉ vào Ân Húc Đông ngoài cửa, “Cậu ta lúc học lớp mười không có ở trọ.” Ân ý là vì sao cô không thể không ở trọ.

Chân mày của Chủ nhiệm lớp nhíu đến càng sâu, một học sinh đáng lý phải ngoan ngoãn nghe theo sự sắp xếp của nhà trường, tại sao có thể dùng thái độ kiêu ngạo như thế đưa ra phản kháng! Cô lén đem cô học sinh còn chưa biết tên này đặt vào trong sổ đen của cô. “Chính sách này chỉ vừa mới bắt đầu từ năm nay của các em, em ấy là học sinh trên một lớp, không liên quan đến quy định chính sách năm nay, còn em, nhất định phải nghe theo sự sắp xếp của nhà trường! Đã hiểu rõ chưa? Em, tên gọi là gì?”

Tần Khả Tuyên chọt ngón tay vào tên của cô trên danh sách bày ra ở trước mặt Chủ nhiệm lớp, hất tóc một cái rồi từ trong phòng học đi ra ngoài.

Ân Húc Đông đuổi theo Tần Khả Tuyên còn quay đầu lại nhìn nhìn Chủ nhiệm lớp xanh cả mặt trên bục giảng, lo lắng nói: “Tuyên Tuyên, em tốt nhất đừng cùng lão sư đối nghịch, cẩn thận cổ sau này sẽ làm khó dễ em đó.”

“VẬY THÌ SAO.” Cô chỉ là đến học tập, mấy lão sư này chắc cũng không đến mức bởi vì nhìn cô không vừa mắt sẽ không giảng bài chứ? “Ký túc xá của tôi ở

đâu? Dẫn đường.” Dem thư thông báo giơ lên trước mặt Ân Húc Đông, cắt ngang cậu ta tiếp tục lải nhải ồn ồn ào ào.

“Hà? À, anh xem xem, là 403 dãy B, đi bên này.” Em ấy không phải vừa mới cùng Chủ nhiệm lớp bởi vì trả ký túc xá khiến cho có chút cứng nhắc sao? Thế nào đột nhiên lại muốn ở trọ? Hay là do suy nghĩ của cậu xoay chuyển quá chậm theo không kịp?

Ân Húc Đông dẫn Tần Khả Tuyên đến ký túc xá của cô, bên trong đã có năm nữ sinh đang thu dọn đồ đạc, họ nhìn thấy Tần Khả Tuyên, dừng lại cùng cô chào hỏi.

Một nữ sinh cao nhất cười híp mắt nói: “Chào cậu, cậu chính là Tần Khả Tuyên đúng không? Mình là Tống Bình, mong sau này quan tâm nhiều hơn.” Những nữ sinh khác cũng ồn ào tự giới thiệu.

Tần Khả Tuyên quét mắt đại khái lên bọn họ một cái, ừ một tiếng rồi đi đến bên cạnh cái giường tầng dưới duy nhất còn trống.

Ân Húc Đông lúng túng đối với những nữ sinh bị lạnh nhạt cười nói: “Thật ngại quá, Tuyên Tuyên nhà chúng tôi ít khi thích nói chuyện, mong thông cảm, thông cảm nhiều hơn.” Cái con bé chết tiệt này, tính tình xấu như thế kia, sau này nhất định sẽ bị bạn cùng phòng xa lánh! Trời, còn chưa khai giảng, đã chọc Chủ nhiệm lớp, sau đó còn bày ra vẻ mặt đáng ghét với bạn cùng phòng, em ấy có còn muốn tiếp tục lẩn lộn ở trong cấp ba nữa hay không đây?

Tống Bình tính tình tốt khoát khoát tay tỏ vẻ không sao, “Không sao, bạn ấy có lẽ là vừa mới bắt đầu ở trọ, còn chưa có quen, sau này thì từ từ tốt hơn thôi.”

Ân Húc Đông lén nói thầm, việc này thì càng không thể nào, chỉ e mấy cô sau này sẽ từ từ thấy được tính tình của em ấy có bao nhiêu cổ quái có bao nhiêu không thể được thông cảm.

“Qua đây, trải giường.” Tần Khả Tuyên ở đầu đó ra lệnh chỉ huy.

Các nữ sinh của 403 liền kinh ngạc nhìn thấy Ân Húc Đông vội vàng xách theo hành lý rất vui vẻ mà đi tới, mở hành lý ra, tìm khăn lau lau sạch giường, bắt đầu nghiêm túc trải giường đem mấy đồ vật sắp xếp đầu vào đấy, mà Tần Khả Tuyên thì ngồi vào giường đối diện nhắm mắt nghỉ ngơi.

Có người liền tò mò hỏi: “Các anh là anh em?” Thế nào cảm giác như là quan hệ của chủ nô và nô lệ? Giờ là chế độ chủ nghĩa xã hội đúng không nhỉ?

Ân Húc Đông một bên bận rộn một bên vui tươi hơn hờ trả lời: “Đúng vậy, đúng vậy, bọn tôi thoát nhìn rất giống đúng không?” Cậu đã tự tác tự giác xác định vị trí bản thân làm người anh ruột của Tần Khả Tuyên rồi.

“Eh, hình như là có chút giống vậy.” Thật ra thì một chút cũng không giống, căn bản là không giống như là cùng một cha mẹ sinh ra.

“Đúng chứ, rất nhiều người nói hai chúng tôi siêu giống đó.”

“...”

“Tôi cũng cấp ba, Tuyên Tuyên nếu như có vấn đề gì, các cô có thể đến lớp 11/14 bên đó kêu một tiếng ‘Ân Húc Đông’ thì có thể tìm thấy tôi ngay.”

Ân Húc Đông? Hóa ra thật đúng là không phải cùng một cha mẹ sinh, chẳng lẽ là cùng cha khác mẹ hoặc là cùng mẹ khác cha?

Sau khi Ân Húc Đông trên cơ bản đã thu dọn giường đệm xong, nhẹ nhàng mà đẩy đẩy Tần Khả Tuyên, “Tuyên Tuyên, bọn em buổi trưa sẽ phải tập hợp đến trường quân đội, em mau mau thu dọn một ít quần áo gì gì đó muốn đem đến đó đi, à, đúng rồi, cơm nước của trường quân đội bên đó ít khi ngon lắm, anh giúp em mua một ít thức ăn mang đến đó. Còn nữa, mấy thứ này là kem chống nắng dì Khương mua cho em, nhớ xúc cho kỹ, cẩn thận đừng phơi cháy làn da.”

Tần Khả Tuyên kéo ba lô qua, cầm hai bộ quần áo lên nhét vào, sau đó đem đồ ăn vặt Ân Húc Đông mua được cùng cái gọi là kem chống nắng toàn bộ đều nhét hết vào, tổng cộng tốn chưa đến nửa phút. “Ồ đây không còn việc gì của cậu nữa, về đi.” Thu dọn đồ xong, thì Tần Khả Tuyên liền đuổi bạn Đông Tử đã bị lợi dụng xong đi.

Ân Húc Đông bị nô dịch nửa ngày bụng đầy ỳ khuát mà đi, đi tìm những hồ bằng cầu hữu đó tìm lấy an ủi.

Ân Húc Đông vừa mới nhấc chân đi, thì các nữ sinh trong túc xá bắt đầu hơi mắt tự nhiên thảo luận, “Tần Khả Tuyên, anh trai cậu trông rất là đẹp trai a!”

“Tui chắc chắn cam đoan rằng anh tuyệt đối là một hiệu thảo¹ của Nhất Trung chúng ta!”

“Wow ~ mình nếu như có một người anh đẹp trai như vậy thì tốt rồi! Mình hâm mộ cậu quá à, Tần Khả Tuyên!”

“Cái rắm! Bộ dạng của người anh đẹp trai có cái rắm gì dùng, theo ý tui, nếu như có một bạn trai đẹp trai như vậy, tui còn không vui chết?!”

“...”

Tần Khả Tuyên rất bực mình, có phải người của thế giới này đều rất ồn ào hay không? Sao đi đến đâu cũng đều gặp phải cái thể loại người như thế? Giờ hay rồi, vừa đến thì đã có tới năm người, còn phải ở chung với họ hơn một năm nữa.

Đã tới thời gian tập hợp buổi trưa, mấy người trong túc xá của cô đều là Lớp 2, họ cùng nhau đến lớp của họ. Tần Khả Tuyên cầm ba lô lên đi tới trên sân trường ồ ạt đầu người, liếc mắt một cái thì đã thấy được “Lớp 10/15” viết trên một lá cờ, từ trong đám người chen chúc qua đó, một nhóm người đứng ở dưới cái cờ đó, Tần Khả Tuyên chỉ muốn dùng hai chữ ngoại tộc để hình dung.

Dem so sánh với những học sinh của 14 lớp khác, tóc của bọn họ đủ mọi màu sắc, quần áo lung tung lộn xộn, còn hoặc đứng hoặc ngồi đến phân tán tứ tung, có vẻ đặc biệt khác người trong nhiều lớp như thế này ở toàn bộ sân trường, mà khi những người khác nhìn về phía lớp này đều có chứa ánh mắt khinh thường.

Đối với việc bước vào chính là một lớp quái dị như thế, Tần Khả Tuyên cảm thấy vô cùng...hài lòng, như vậy thì hành vi cử chỉ của cô cũng sẽ không có vẻ quá mức khác thường mà khiến người khác chú ý.

Có một nam sinh nhìn thấy Tần Khả Tuyên đứng ở trong hàng ngũ của lớp bọn họ, khoa trương huyết sáo, “Wow! Mỹ nữ!” Mấy nam sinh khác ngồi xôm cùng trò chuyện với nhau ngẩng đầu lên nhìn, lập tức hi hi ha ha mà cười lên, “Hóa ra A Huy mà rất có khẩu vị này a!”

Nam sinh được gọi là A Huy không vui, lớn tiếng hét lên: “Khẩu vị này thì sao chứ? Nhỏ nhắn xinh xắn lạnh lợi đáng yêu hơn a!”

Chiều cao so với mặt biển của Tần Khả Tuyên đã tăng thêm chút rồi, nhưng vẫn chưa đột phá 160, vì thế vẫn là một dáng người Loli, mặc dù bên trong rất ngự tỳ...

Bên cạnh có một nữ sinh cũng nghe được lời của mấy nam sinh này nói, quan sát Tần Khả Tuyên một cái, ngược lại xem thường mà đối với A Huy nói: “Khiếu thâm mỹ của cậu có phải méo mó quá hay không? Nữ sinh khác trong lớp so với cô ta còn đẹp hơn nhiều nữa kìa!”

Bị người nghi ngờ khiếu thâm mỹ của mình, A Huy tức giận, giọng lạ khó nghe mà hỏi lại nữ sinh này: “Nữ sinh khác cô nói, chỉ chính là? Chẳng lẽ là tự chỉ cô? Ui, không ngờ quý cô lại tự dất vàng lên mặt mình cơ đấy! Tưởng dất vàng rồi là có thể lấp đầy mấy chỗ lồi lõm trên mặt?”

Nữ sinh đó bị nói đến sắc mặt đỏ rồi xanh, xanh rồi đỏ, chỉ vào A Huy thề giọng mắng: “Cậu nghĩ mình là cái quái gì?! Dám mắng tôi?!”

Mấy nam sinh ồn ào đứng lên, một nam sinh bên cạnh A Huy đưa tay đẩy tay của nữ sinh đó ra, “Vị bạn học này, Huy Thiếu là cái quái gì tụi này cũng không nói được, nhưng nếu như cô vẫn còn muốn tiếp tục ở lại lớp này, thì câm miệng đi qua một bên đứng đi được không? Giọng nói của cô rất chói tai, bỗn đại gia nghe cực kỳ khó chịu, cực kỳ khó chịu sẽ rất muốn đánh người, cô nghe hiểu chưa?”

Nữ sinh rất tức nhưng cũng biết trong cái lớp này phần lớn là Thái Tử Gia, lo lắng bọn họ thực sự không dễ chọc, thế là hừ một tiếng rồi kéo người bên cạnh đi qua một bên đứng.

Chú thích:

1. 校草 (Xiào Cǎo) - Cách nói này bắt nguồn từ cách gọi thông dụng của học sinh Đài Loan, ý chỉ các loại thảo mộc bán ở trước cổng trường, nghĩa bóng là chỉ nam sinh đẹp trai nhất trường.